

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 13. Quid injungere debent Confessores Pœnitentibus imparatis quibus differunt sacram Communionem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacram. Euchar. Cap. XI. 207

Et S. Ambrosius relatus in Canone ait: Nonnulli ideo postulant pœnitentiam, ut statim sibi reddi Communionem velint. Hi non tam se solvere cupiunt, quàm Sacerdotem ligare: suam enim conscientiam non exuunt, Sacerdotis induunt, cui præceptum est: Nolite sanctum dare canibus, neque miseritis margaritas vestras ante porcos. Hoc est, immundis spiritibus sacra Communionis non impendenda consortia.

Denique S. Isidorus ait: Caterùm si talia sunt peccata, quæ quasi mortuum removeant ab Altari, prius agenda pœnitentia est, ac sic deinde hoc salutiferum medicamentum suscipiendum: qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit. Hoc est enim indignè accipere, si eo tempore quis accipiat, quo debet agere pœnitentiam. Idem habet S. Augustinus Epist. 100. S. Anselmus in 1. ad Corinth. cap. 11. Ita sancti Patres de summa hujus Sacramenti dignitate divinitus persuasi; sed non ita recentiores aliquot Casuistæ, qui vel maximè indignos ad sacram Communionem impellebant, ut patet ex sequenti horrenda profectò propositione damnata ab Innocentio XI. *Frequens Confessio & Communio, etiam in his qui gentiliter vivunt, est nota prædestinationis.*

Quest. 13. Quid injungere debent Confessores Pœnitentibus imparatis, quibus ad aliquod tempus differunt sacram Communionem?

Resp. Injungere debent, ac præscribere remedia, quibus removeantur ab omni peccati affectu; & primò eos obligare, ut mundanas dimittant conversationes, & in recessu vivant, prout uniuscujusque patitur status, sive conditio. Nam si Christus nutriturus animas

Can. Nonnulli.
De Pœnit.
dist. 1.

S. Isidorus
Hispan. lib. 14
de Officiis
Ecclesiasticis

In Decreto
contra 69.
Propositiones
2. Martii
1679.
Propos. 56.

Matth. 13.

nostras solo Dei verbo, nos immunes exigit à sollicitudine sæculi, & fallacibus mundi divitiis, asseritque, quod *Sollicitudo sæculi istius & fallacia divitiarum suffocat verbum, & sine fructu efficitur*: requiret-ne fortasse minus ab iis, quos propria carne dignatur in hoc Sacramento pascere.

Obligare eos debent, ut diligenter conscientias excutiant, agantque congruam pœnitentiam peccatorum, quorum se noverint conscios, cum hoc examen, & hæc pœnitentia debeant Communionem præcedere ex S. Anselmo supra relato.

Præscribere debent Confessarii, ut per aliquot temporis spatium orationi, & lectioni spiritali vacent; in actibus humiliationis animæ & corporis se exercent, eo quod propria culpa meruerint hoc Sacramento Divino privari, offerantque Deo in peccatorum satisfactionem afflictiones & labores propriæ cujusque conditioni annexos.

Denique obligare eos debent, ut sæpè recolant, seu cogitent commoda & ingentes fructus, quos percepturi sunt ex hoc Sacramento, si se ad illud recipiendum disponant, ut oportet, omni bonorum operum genere, ut sunt jejunia, mortificationes, eleemosynæ, orationes frequentiores, & alii id generis pietatis & pœnitentiæ actus.

